

Oh, in sedaj, odkar moj duh pogreznil
se v spodnji svet,
nazaj ga nosim, milijon prokleti
pač sto že let!

Oh, to teži!« Zabliška se: Po cesti
pred njim sopeč
švedra minister Vid, na svoji rami
milijon noseč!...

Pa bil je Martin svoje dni poslanec,
za narod stal...
Kako nocoj prišel je od volišča,
pa le ni znal!

A čudno prineso mu vsi novice,
ko sine svit:
Sinoč je padla vlada. Z njo je padel
minister — Vidi!

Slovenska

(Po Potočniku)

Pridi, tujčim! — z revne tujine,
vabi te sin — slovenske očine,
zemljo češ' imet?
Pridi jo vzeti?

Tvornice vse — tukaj boš dobil,
trde gore — v zlató boš predrobil,
tvoj je denar
nam gospodar.

Vsakega tod — lahko obereš,
krotek je rod — lahko ga dereš,
vse pretрпи,
nič ne kriči.

Te tri pedi — tujcu pustimo,
v zemljo se mi — vdano zarimo.
Tujci, okrog,
živi vas Bog!